La il·lusió que pot amb tot (0-1)

El Girona se sobreposa a les baixes per treure tres punts d'or a Oviedo gràcies a un gol de Bárcenas a la segona part

Hi ha il·lusió. I esperança. El Girona se les ha guanyat a pols amb una important victòria davant l'Oviedo al Nuevo Tertiere (0-1) per alimentar encara més el somni. A l'espera del que faci avui el Rayo Vallecano contra el cuer Albacete (19 h), els de Francisco s'han despertat a només un punt del play-off d'ascens a Primera que marquen els madrilenys amb 56 punts i a dos de l'Sporting, cinquè classificat amb 57. Ho va fer possible una genialitat de Yoel Bárcenas dins l'àrea rival que va acabar al fons de la xarxa al minut 63. Els gironins van segellar el triomf aconseguint deixar porteria a zero per segona vegada consecutiva amb un gran treball defensiu. Però a tot això, el mèrit més gros va ser sobreposar-se a l'allau de baixes que patia l'equip. Res atura el Girona de Francisco, que té la capacitat de treure petroli d'on faci falta. Ni set absències de pes.

Amb tantes baixes del primer equip era evident que faltarien noms habituals a l'onze titular. Però n'hi havia un que es trobava en especial a faltar. No era cap altre que el de l'infal·lible Cristhian Stuani. L'uruguaià arrossega molèsties des de fa un parell de jornades i, per no forçar-lo, Francisco va deixar-lo d'inici a la banqueta. Sense el lesionat Mamadou Sylla, va ser el torn per a Nahuel Bustos i Bárcenas com a principals referències ofensives. A més a més, el tècnic va donar continuïtat a la defensa amb tres centrals. Aquest cop l'alternativa va tornar a ser Antonio Luna. El lateral reconvertit en central va acompanyar Juanpe i Arnau Martínez. El de Premià de Dalt ahir celebrava la majoria d'edat (18) completament consolidat a l'eix de la defensa del Girona. Una tònica semblant a la de Yan Couto, que s'ha apoderat del carril dret. A l'altra banda (esquerra) va reaparèixer Enric Franquesa després de superar la covid-19. El mig del camp va ser per Monchu, Cristóforo i Ramon Terrats -substituïa el sancionat Gerard Gumbau- la porteria per Juan Carlos. No podia ser d'una altra manera.

Va notar-se, i no pas poc, la manca de pòlvora en atac. Els gironins van sortir tímids al Nuevo Tartiere però ben aviat van fer-se amb el control del partit. Arnau va arrencar amb la pilota des del darrere, superant totes les línies, fins que van fer-lo caure quan era a punt de trepitjar l'àrea. La jugada va acabar amb una arribada de Bustos des de la dreta i que sortia a córner (min. 9). Els de Francisco marcaven els compassos, portaven la iniciativa i tenien collat a un Oviedo que no aconseguia perforar espais. La presència a camp contrari era totalment blanc-i-vermella, encara que de res servia si no s'aconseguia generar perill en l'última passada.

A la primera mitja hora de joc, José Ángel Ziganda va veure's obligat a fer el primer canvi perquè Blanco Leschuk va patir un mareig i ja no va poder continuar. Va substituir-lo Borja Sánchez (min. 31). La presència del migcampista ofensiu de seguida es va tenir en compte permetent que l'Oviedo fes un pas endavant i de retruc que els gironins concedissin en moments puntuals. L'única ocasió va ser per als locals amb una rematada de cap d'Edgar a centrada de Borja Sánchez des de la línia de fons que no va trobar porteria per ben poc. De no sortir fora, Juan Carlos no hauria tingut marge de maniobra. Abans del descans Franquesa va enviar una centrada ben intencionada a l'àrea però Bustos no hi va arribar.

El Girona seguia amb bones intencions, però tenir la pilota no era motiu suficient per fer mal. Tampoc per als de Ziganda, sense idees clares i a l'espera d'aprofitar les errades dels gironins. Nahuel Leiva va enviar un xut tou a les mans de Juan Carlos (min. 55) i després Bárcenas avisaria amb un cacau que Femenias trauria per damunt del travesser. A la següent va ser la bona per al Girona. Una assistència de Franquesa va desencadenar el gol de Bustos (min. 63). Tant bon punt va rebre la pilota, el panameny va fer i desfer dins l'àrea fins a colar una rematada creuada des del vèrtex al fons de la xarxa. Val a dir que l'entrada de Stuani per Bustos va ser el revulsiu que necessitaven els de Francisco per canviar el xip. Podria haver arribat el segon, però Franquesa no va estar encertat i va desaprofitar un regal de Monchu enviant-lo als núvols. També va ser crucial Juan Carlos, resolent el poc perill generat per l'Oviedo, gairebé sempre en accions de Rodri. Res, però, va evitar que el triomf s'escapés.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/04/26/illusio-que-pot/1101983.html?utm_source=rss